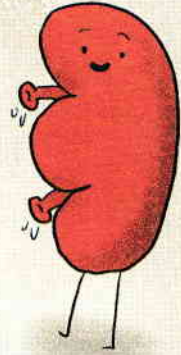

MUZEUL CŌRPULUI

CU TOATE
BIZARERIILE
SI PĂRȚILE LUI
DE PRISOS

Arborele genealogic

pagina 10

2

Partea întunecată

pagina 14

3

Măselele de minte

pagina 18

4

Holul de la intrare

pagina 6

1

TE AFLI AICI

Marea sală a hominizilor

pagina 28

6

Magazin de suvenire

IEȘIRE

Magnificul rinichi care dispare

pagina 72

17

Sughițul erou

pagina 68

16

Degete zbârcite

pagina 64

15

Pielea de găină

pagina 24

Mușchi de maimuță

pagina 32

Picioare ametețe de maimuță

pagina 36

Selecția naturală

pagina 40

Ce a mai rămas din blană

pagina 44

Ciotul îndesat

pagina 54

Depozitul muzeului

pagina 50

Coada care dispare

pagina 56

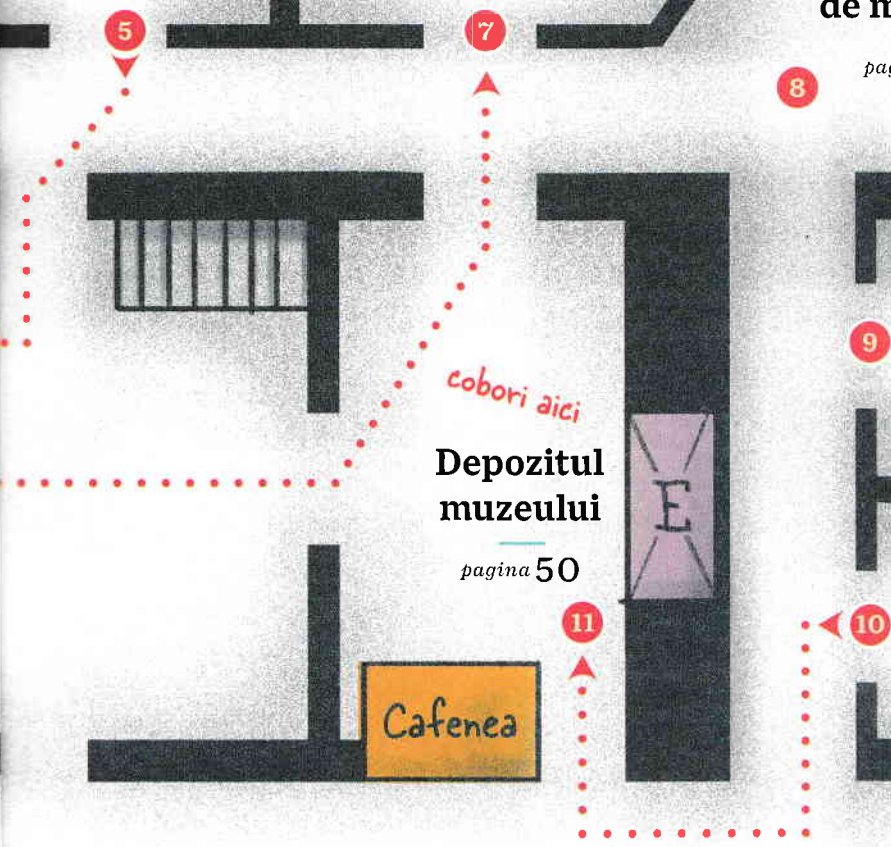
Cafenea

toailete

cobori aici

Scorbut

pagina 60

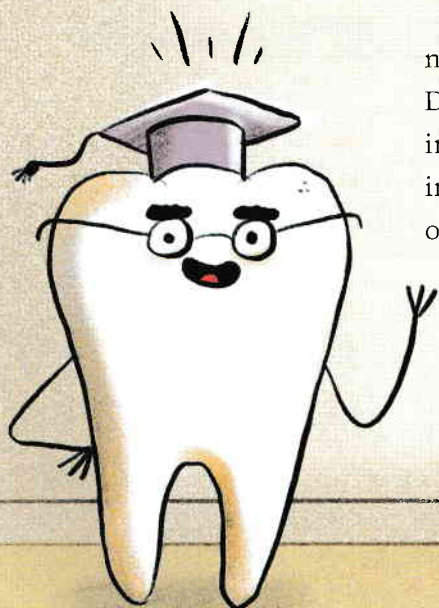
BINE AI VENIT la muzeul *din* corpul tău! Ce mă bucur că ești aici! Avem multe de vorbit!

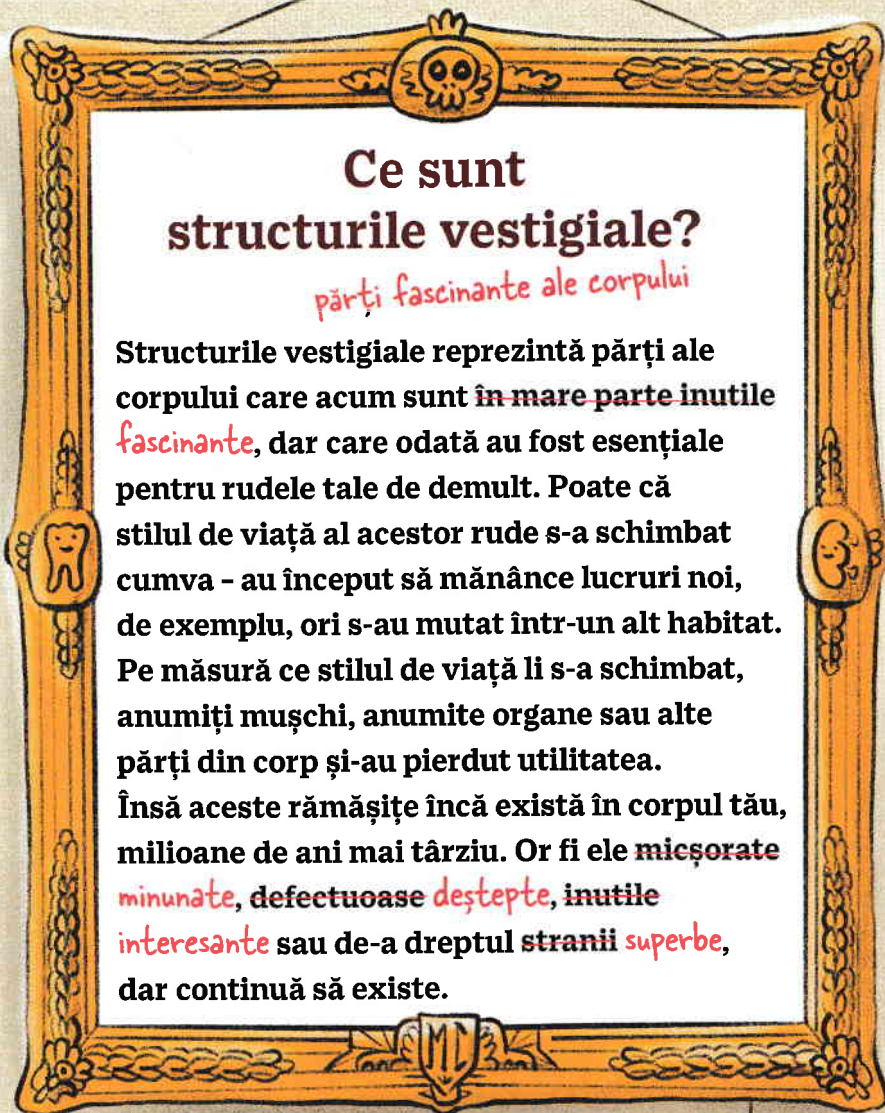
Bineînțeles, știi deja că ai un corp magnific și puternic. Poate să alerge și să sară. Are plămâni și globi oculari. E capabil de tot felul de gânduri impresionante cu creierul său mare. Uau!

Dar nu ne aflăm aici ca să discutăm despre părțile magnifice. Suntem aici să vorbim despre cele „de prisos”. Da... ai auzit bine. Părțile de prisos. Rămășițele. Lucrurile făcute de mântuială. Părțile alea ciudate și micșorate pe care nu le mai folosește nimeni. Corpul tău are destule și din astea.

Și ghici ce? Eu sunt una dintre ele! Nu sunt o măsea oarecare. Sunt o măsea de *minte*! Asta înseamnă că sunt deșteaptă și voinică și că pot să cresc atât de strâmb în gura ta, încât trebuie să mă smulgă dentistul de-acolo.

Drept să spun, partea asta nu e așa grozavă nici pentru mine, nici pentru tine. Dar să nu ai impresia că mă face neimportantă. Da, poți să duci o viață lungă și fericită fără mine, dar tot sunt importantă. De fapt, noi, toate rămășițele, suntem atât de importante și (să-ndrăznesc să zic?) de-a dreptul fabuloase, că oamenii de știință ne-au dat un nume special: **structuri vestigiale**.

De ce suntem așa de importante? Pentru că împreună spunem povestea felului în care ai devenit om.

Nu mă refer la tine personal. E vorba de cum au ajuns toți oamenii de peste tot să aibă două picioare, două brațe, păr în cap, câte cinci degete la fiecare mână și toate celelalte lucruri care ne deosebesc de câini, șerpi sau palmieri.

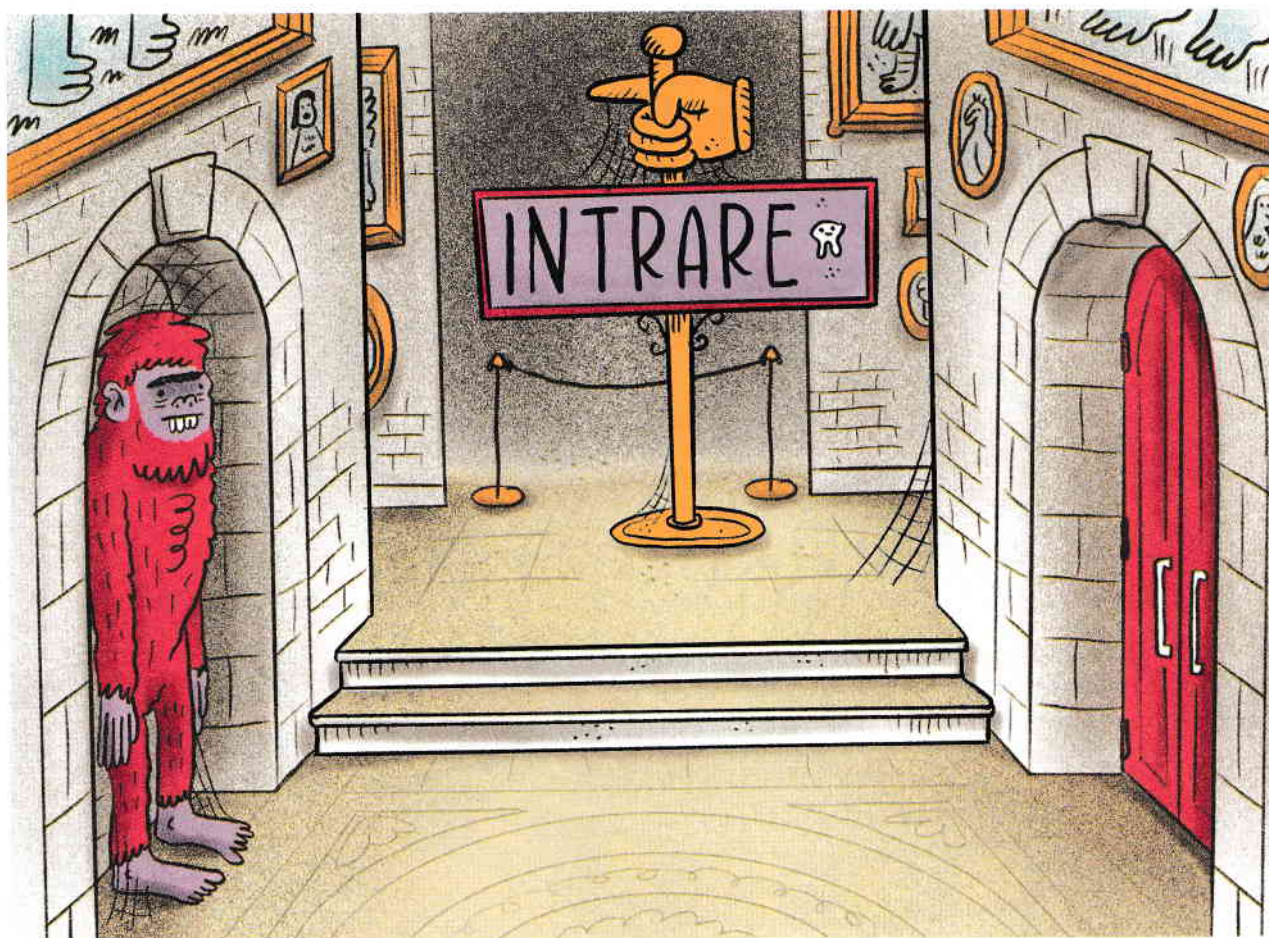
Vezi tu, oamenii n-au existat dintotdeauna. Acum câteva milioane de ani, nu erai deloc în peisaj. Dar **strămoșii** voștri erau. Erău pârșoi și aveau niște dinți minunați. Iar cu milioane și milioane de ani înainte de asta, strămoșii voștri se deplasau pe patru picioare, ca șopârlele. Și cu și mai mult timp înainte, poate cu 400 de milioane de ani în urmă, toate rudele voastre erau pești și trăiau în mare. Incredibil!

Atunci cum se face că așa-zisele rămășițe de prisos spun această poveste? Mă bucur c-ai întrebat!

Bine ai venit în corpul tău – propriul tău muzeu al rămășițelor, al defectelor și al altor părți ciudate care au existat încă dinainte ca strămoșii tăi să devină oameni.

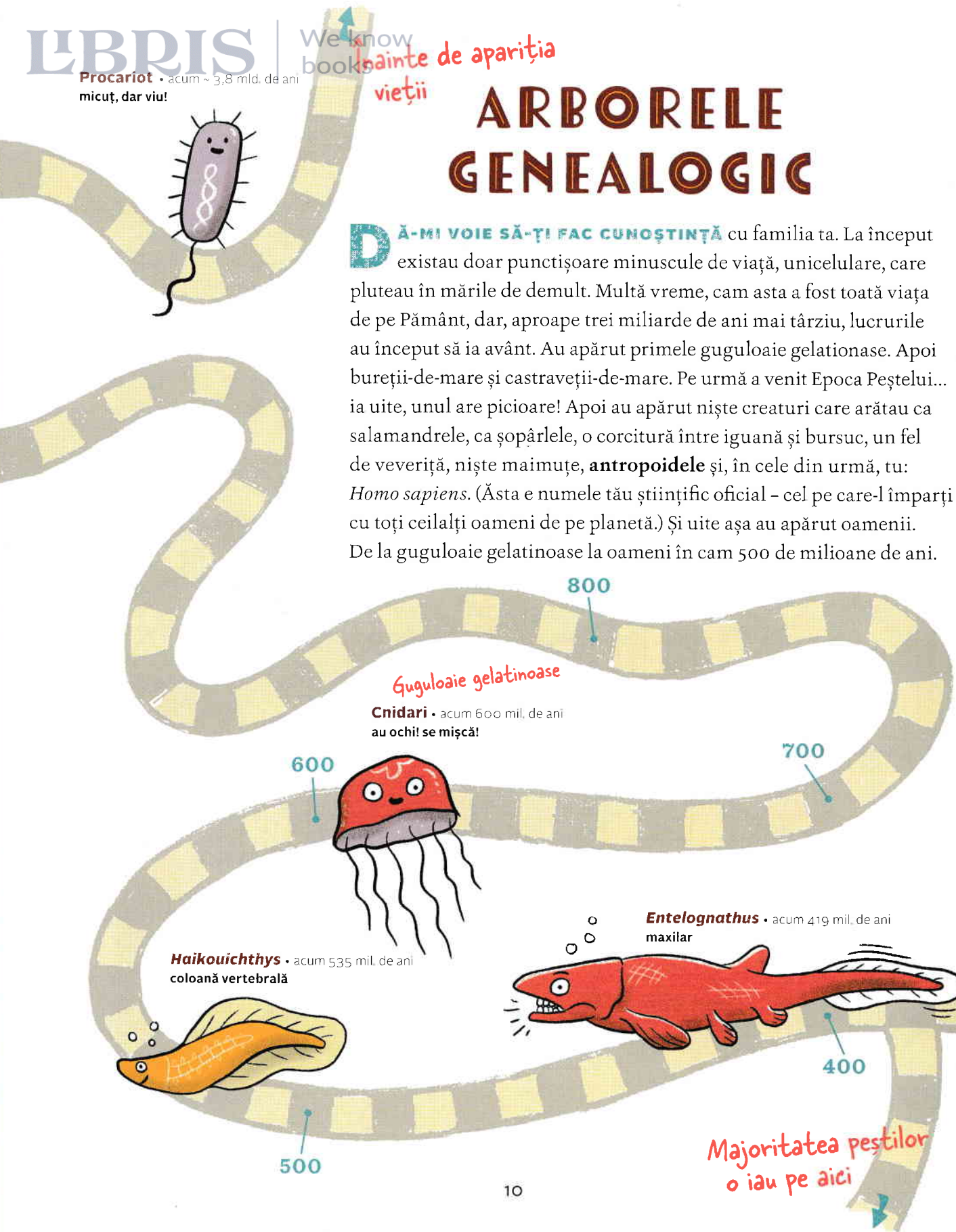
Eu, Măseaua de Minte, o să fiu ghidul tău de încredere în timp ce colindăm prin săli și călătorim în timp. Pe drum o să cunoaștem și alte rămășițe incredibile, cum ar fi pielea de găină, degetele stafidite și pe înfricoșătorul scorbut (e o boală groaznică – îți cad dinții! Oribil!). Și o să-ți fac cunoștință cu unele dintre cele mai îndepărtate rude ale tale, de acum sute de milioane de ani.

Sunt multe de văzut și de aflat. Așa că hai să pornim.
N-avem timp de pierdut!

ARBORELE GENEALOGIC

DĂ-MI VOIE SĂ-ȚI FAC CUNOȘTINȚĂ cu familia ta. La început existau doar punctișoare minuscule de viață, unicelulare, care pluteau în mările de demult. Multă vreme, cam asta a fost toată viața de pe Pământ, dar, aproape trei miliarde de ani mai târziu, lucrurile au început să ia avânt. Au apărut primele guguloaie gelatinoase. Apoi bureții-de-mare și castraveții-de-mare. Pe urmă a venit Epoca Peștelui... ia uite, unul are picioare! Apoi au apărut niște creaturi care arătau ca salamandrele, ca șopârlele, o corcitură între iguană și bursuc, un fel de veveriță, niște maimuțe, **antropoidele** și, în cele din urmă, tu: *Homo sapiens*. (Ăsta e numele tău științific oficial - cel pe care-l împarți cu toți ceilalți oameni de pe planetă.) Și uite așa au apărut oamenii. De la guguloaie gelatinoase la oameni în cam 500 de milioane de ani.

și toți dinozaurii

200

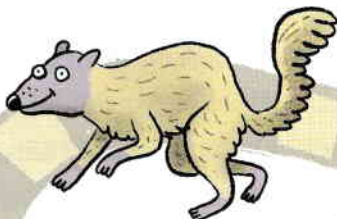

Juramaia • acum 160 mil. de ani
cu sânge cald!

100

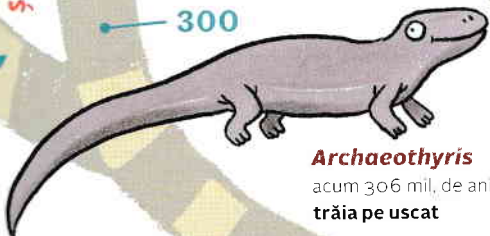
**iguana-bursuc
Thrinaxodon**
acum 240 mil. de ani
are blană!

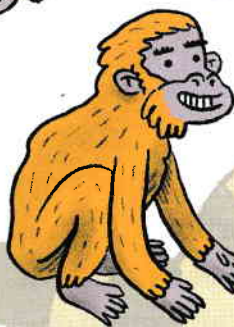
Purgatorius
acum 65 mil. de ani
aproape maimuță

Pe-aici către
mămuțe

300

Archaeothyris
acum 306 mil. de ani
trăia pe uscat

Proconsul
acum 28 mil. de ani
fără coadă!

Pe-aici către
oameni!

Hominizi
acum 7 mil. de ani
aproape oameni!

Pe-aici către
amfibieni

Tiktaalik • acum 375 mil. de ani
cu patru „picioare“

Ichthyostega
acum 365 mil. de ani
și branhii, și plămâni!

Evident, diagrama asta spune povestea oamenilor, dar fiecare viețuitoare are propria poveste și propriii strămoși, începând chiar de la acele prime punctișoare de viață. Ceea ce înseamnă că toate animalele care au trăit vreodată sunt înrudite - inclusiv tu. Faci parte din același enorm arbore genealogic și nu există viețuitoare cu care să nu ai câțiva strămoși în comun.